

Molnár József felvétele

Tegnap, kedden, az ország minden megyéjéből Szegedre érkezett több száz mezőgazdasági szakember ismerkedett a gabonakutató intézet munkájával. Az intézetben tartott elméleti tájékoztató után az óthalmi telepen levő, huszonöt hektáros szántóföldi kísérleti parcellákon az államilag elismert búzafajták és fajtajelöltek bemutatóját tekintették meg. Képünkön: a GK—Ságvári fajtát szemrevételezik, melyből jó termést várnak az idén

A rokkantak évének utórezgése

Baleset, betegség. Egyikünk másodpernyi figyelmetlenség, a pusztá véletlen, másikunk alattomos kör áldozataként veszíthet el valamit önmaga egészségéből, egészségéből. A mankóra, botra, tolószékbe kényszerült ember azonban éppúgy teljes életre vágyik, mint szerencsésebb társai. Éppúgy igényli a munkát, a mozgást, a művelődést, a társaságot, azt, hogy rá is süssön a Nap... S ugyan ki talál ebben kivételül?

1.

Mindannyian emlékezünk még az 1981-es esztendőre, a rokkantak nemzetközi évére. Mi magunk, a tömegkommunikációban dolgozók is valóságos hadjáratot indítottunk, hogy felhívjuk a figyelmet a rokkantak, a mozgássérültek életének nehézségeire, a segítségadás szükségességére.

Akkor tíz év alatt megoldandó feladatokról szölvünk, mondván, ennyi idő kell ahhoz, hogy a szemléletváltozástól a tényleges tettekig lényegesen javuljanak a mozgásukban gátolt emberek életkörülményei.

Nos, eltelt azóta négy esztendő. Közel sem beszélünk már annyit a mozgássérültekről. Az efféle kampányok sorsára jutott volna ez is: lanyhult a lelkesedés, feledésbe merült még a téma is?

Hogy miként látja mindent dr. Michailovits Lehel, aki éppen az 1981-es év első eredményeként megalakult Mozgássérültek Csongrád Megyei Egyesületének elnöke lett? A fiatal fizikussal — hogy is mondjam csak — igen melabús beszélgetést folytattuk az itt élő mozgássérültek életéről, a négy éve föllobbant mozgalom ma már pislákoló lángjáról. Az egyesület tagjai: a megye 4—5 ezernyi mozgássérültjéből 700 — úgy érzi, hogy a korábban tett sok-sok ígéret java-részt megalapozatlan volt. A remények legtöbbje lassan szertefoszlik. Az okok? A gazdasági, pénzügyi helyzet adott, s mint tény, tudomásul veszik a mozgássérültek, akár a többi állampolgár. Vannak azonban egyéb, ellenük ható tényezők. Önmagában az hogy érdekképviseleti szerveik egyesületi formában jöhetnek létre. Ez azt jelenti, hogy költségvetési támogatást nem kapnak. Márpedig

nem elég létrehozni egy egyesületet, valamiből fönn is kell tartani. Szerették volna például megteremteni tagjaik rendszeres támogatási alapjait. De miből? A tagdíj tovább nem emelhető. Ismert okokból tanácsai költségvetési támogatást nehéz megszerezniük. A kommunista szobatorok hirdetik ugyan szociális és városfejlesztési célból, de ami energia, munkakedv ezután még marad az emberekben, azt vállalatuk és saját érdekeik szerint „fektetik be”. Sajnos tény: egyre csökken az a támogatás, amit az egyesület ki tud könyörögni. Egy-két megyei város tanácsa érthetetlen módon teljesen elzárkózik a segítésétől. A jószándékot bizonyította Szentes, amikor 1981-ben nagyobb összeget utalt át részükre, Csongrád rendszeresen ad 16 ezer forintot. A szegedi tanács kinyitotta a pénztárcáját, amikor a klub épült: 250 ezer forinttal toldotta meg a megyei tanács egy-számlájáról kapott 600 ezer forintot. A működéshez eddig évente 20 ezer forinttal járult hozzá a városi tanács.

2.

Ezenkívül azonban alig van biztos pénzforrása a szervezetnek. Kapcsolatok más intézményekkel, szervezetekkel esetleges, véletlen-szerű, csupán személyi jelle-gű és egyirányú: mindig a mozgássérültek „kilincselnek”. Küszködnek a klub működtetéséhez — takarítás, lűtés, programszervezés — szükséges összeg előteremtésével. A népszerű, szinte művelődési intézményként működő klubban rendszeres a filmvetítés, irodalmi esteket, találkozók rendeznek, sok a látogatója a számítógéptanfolyamnak, de kézimunka-foglalkozásokon és a kondicionáló tornán is megteik a helyiség. Igény valamennyi foglalkozásra van, de az előadók, a tanfolyamvezetők, az oktatók is pénzről élnek... Az egyesület évente, mintegy 150 vállalatnak küld beszámolót tevékenységéről, és kéri támogatásukat. Hat vállalat, négy szocialista brigádtól meg is kapja.

A sok gond közepette akad még példa, éppen Szegeden a dicséretes hozzáállásra. A lakáshivatallal sikerült segí-tőkész kapcsolatot kialakítaniuk: az idén például 5 tanácsai és 2 tanácsai értékesítésű, szövetkezeti lakást utalnak ki a mozgássérülteknek, az egyesület javaslataira. Sőt először nyílik lehetőség ar-

ra, hogy a rászoruló mozgássérültek 100 ezer forintig terjedő pénzügyminisztériumi támogatásban részesüljenek: új lakásukat rokkantságuknak megfelelő módon alakíthatják át az odaítélt összegből. Szegeden eddig ketten kérték ezt a segítséget.

Ha nyilvánvalóan kevés is az, ami eddig történt a mozgássérültekről, az is, hogy az egyesület két tagját tanulmányi ösztöndíjban részesíti. Ha lassan is, de fejlődött a rehabilitációs munka: az OTP Bécsi körüti helyiségét a népfremszolgálati munkában foglalkoztatóvá alakítják, így 8—10 embernek — az egyik szegedi vállalat jóvoltából — lesz itt lehetősége könnyű munkára. Bedolgozásra jóval nagyobb igény lenne, sajnos, ilyet nem kínálnak a szegedi vállalatok, szövetkezetek.

S hogy mégsem olyan sötét a kép 4 esztendővel a rokkantak éve után, mutatja az autójavító kisvállalatokkal fonálló, életképes együttműködés is. S hogy a segítő-készségen kívül alkatrészt is legyen, ha szükséges, 50 ezer forintot utalt át az egyesület probaként a Tolbuhin sugár-úti szervizbe, biztosítandó a nyomatatos tagok folyamatos alkatrészellátását.

Nem nélkülözhetik ezek az emberek sem a jó levegőt, a napfényt, a kellemes környezetet. Az idén a szegedi KISZ-bizottság fölajánlotta a mozgássérülteknek újszegedi taborát egy hétre. Ez idő alatt igazán kedvezményes áron, teljes ellátást élvezve üdülhetnek itt az ország minden részéről ideérkező egyesületi tagok. A szegediek pedig — ezenkívül —, egy budapesti autóbusz-kirándulásra készülnek.

3.

Valóban elcsendesült egy kissé a társadalom a mozgássérültek ügyében. Nem hangzanak el nagy szavak és ígéretek. S ezekre, különösen a megalapozatlanokra, nincs is szükség. Valami azonban történt ebben a csöndben is, ha valóban nem is annyi, mint amennyi ezt a 4—5 ezernyi embert joga szerint megilletné itt a megyében. Talán az osztársadalmi lehetőségek is szerényebbek lettek, bizonyos fokok érthető hát ez a hallgatás. Arra azonban nincs magyarázat, ha a pénzbe nem kerülő szervezés, figyelem, emberi jószándék hiánya, a közömbösség miatt szenvednek hátrányt azok, akik a sorsnak amúgy is kegyvesztettjei.

Chikán Ágnes

Kistelek tanácstagjai és a póttanácstagok

Az alábbiakban ismertetjük először Kistelek, majd Mórahalom városi jogú nagyközségek újonnan megválasztott tanácstagjainak és a póttanácstagoknak névsorát, választókerületenként.

1. Dr. Nagy Magdolna	tanácstag	18. Horváth János	tanácstag
Sümei László	póttanácstag	19. Kovács Andrásné	tanácstag
2. Czékus János	tanácstag	20. Rózsa János	tanácstag
3. Dr. Pálkás Pál	tanácstag	21. Sipos István	tanácstag
Papp Pál	póttanácstag	Gilicze László	póttanácstag
4. Balasi Pálné	tanácstag	22. Seiben Lajosné	tanácstag
Szél Istvánné	póttanácstag	Ifj. Süli Lászlóné	póttanácstag
5. Bischof József	tanácstag	23. Róvó Géza	tanácstag
6. Makalicza Mária	tanácstag	Balogh László	póttanácstag
Kovács István	póttanácstag	24. Bán József	tanácstag
7. Zsótér Tiborné	tanácstag	Balázs István	póttanácstag
Völgyesi József	póttanácstag	25. Zádori Károlyné	tanácstag
8. Ott József	tanácstag	Weiser Vilmosné	póttanácstag
9. Kormány Béla	tanácstag	26. Pigniczki Sándor	tanácstag
Vigh István	póttanácstag	Bali Józsefné	póttanácstag
10. Kürtösi Zoltán	tanácstag	27. Ferenczi Jánosné	tanácstag
Gonda Magdolna	póttanácstag	Takó Józsefné	póttanácstag
11. Czeigerschmidt Sándorné	tanácstag	28. Kovács József	tanácstag
Mucsi Ferencné	póttanácstag	29. PÓTVÁLASZTÁS	
12. Krizsán Sándor	tanácstag	Kapás Antal	tanácstag
Krizsán Katalin	póttanácstag	31. Rabi István	tanácstag
13. Zelei Antalné	tanácstag	Holesik György	tanácstag
Szani András	póttanácstag	32. Vigh Rudolf	tanácstag
14. Schreiber László	tanácstag	33. Kucsora Imre	tanácstag
Bagáty László	póttanácstag	34. Rác Imre	tanácstag
15. Majoros István	tanácstag	Tisóczky Ferencné	póttanácstag
Virág Imre	póttanácstag	35. Szerző Péterné	tanácstag
16. Nagy Ferencné	tanácstag	Jágerné	
Turi Mária	póttanácstag	Szatmári Ilona	póttanácstag
17. Pap István	tanácstag		
Balasi Ferenc	póttanácstag		

Mórahalom tanácstagjai és a póttanácstagok

1. Szücs Istvánné	tanácstag	19. Volford Imre	tanácstag
2. Csala Károlyné	tanácstag	Masa József	póttanácstag
Vörösné		20. Farkas Ferenc	tanácstag
Ábrahám Zsuzsa	póttanácstag	Jórárt Pál	póttanácstag
3. Hebök Mátyásné	tanácstag	21. Frank András	tanácstag
Böröcsök Szilveszterné	póttanácstag	22. Ördögné	
4. Bóka István	tanácstag	Gárgyán Mária	tanácstag
5. Bózsó Veronika	tanácstag	Szabó Irén	póttanácstag
Varga Ferencné	póttanácstag	23. Szabó István	tanácstag
6. Masa Szilveszter	tanácstag	Katona István	tanácstag
Kohán Istvánné	póttanácstag	Oltványi Ferenc	póttanácstag
7. Murányi György	tanácstag	Kapovits Endre	tanácstag
8. Dr. Vida Endre	tanácstag	Paplógi József	póttanácstag
Katona László	póttanácstag	26. Böröcsök Jánosné	tanácstag
9. Masáné Lékó Ilona	tanácstag	27. Ótotti-	
Németh Józsefné	póttanácstag	Kovács Józsefné	tanácstag
10. Ambrus Béláné	tanácstag	Köncz Dezsőné	póttanácstag
11. Hajdu Imre	tanácstag	28. Muskó Jenő	tanácstag
12. Kismarcsi József	tanácstag	Masa István	póttanácstag
Kopasz György	póttanácstag	29. Bibók Istvánné	tanácstag
13. Kósó Imréné	tanácstag	Vass Józsefné	póttanácstag
14. Csizsárné		30. Tanács Imre	tanácstag
Mócsán Mária	tanácstag	Dobó István	póttanácstag
15. Gercsó Árpádné	tanácstag	31. Arva Béla	tanácstag
Szabó Andrásné	póttanácstag	32. Papdi Nándor	tanácstag
16. Kósó Mihályné	tanácstag	33. Fúrus István	tanácstag
Vassné		Szabó János	póttanácstag
Volford Mária	póttanácstag	34. Masa József	tanácstag
17. Böröcsök József	tanácstag	Balogh Lajos	póttanácstag
Szűgi László	póttanácstag	35. Szücs Imre	tanácstag
18. Bálint István	tanácstag	Németh Szilveszter	póttanácstag
Dobó Lajos	póttanácstag		

Agócsi Jánosné köszöntése

Apja, gyufagyári munkás, anyja napzámos volt, és tizenegy gyermeknek adott életet. Piroška néni hat osztályt járt. Tizenegy éves korában már dolgozott a Szegedi Kenderfonógyárban. Szedőként alkalmazták, és — ahogy hallottam tőle — szervezett egyszer egy egyzemélyes sztrájkot is. Nehezen tűrte ugyanis, hogy a művezető basáskodik. Az első világháború idején viszont már a föl-nöttekkel együtt sztrájkolt. Le is tartóztatták. A textil-munkás-szakszervezetnek és a Szociáldemokrata Párt-nak 1924-ben lett tagja.

Mindig azt tette, amit kellett. Agitátor volt, propagandista. Szeged felszabadulása után a kommunista párt tagja lett. Később lelkes és meggyőződéses falujáró. Neki is köszönhető, hogy létrejött a szocialista mezőgazdaság. Komoly szerepe volt a nőmozgalomban is. Az ellenforradalom idején is helytállt, bátorította a kételkedőket. Az MSZMP felsővárosi szervezetében

Nagy László felvétele

Horváth Károlyné, Agócsi Jánosné és Oláh Miklós

vezetőségi tagként végzett a Hazáért Erdemrend tulajdonosát tegnap, 80. szülvannapján a nőtanács munkájában. A városi tanács lakásgazdálkodási hivatalának aktivistája, és népi pártbizottság titkára Agócsi Jánosné elvtársnő, Piroška néni párttagságát a Képzési Bizottság Titkarsága 1924-től ismerte el. További jó munkát és egészséget kívántak neki.